

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt er, via zijn gemachtigde, over dat:

een met naam genoemde verzekeringsarts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) bij het afgeven van het deskundigenoordeel van 24 augustus 2007 onzorgvuldig heeft gehandeld door zonder kennis te nemen van het dossier en zonder de bedrijfsarts of werkgever te consulteren, te oordelen dat de werknemer van verzoeker per 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt is;

een met naam genoemde arbeidsdeskundige van het UWV bij het afgeven van het deskundigenoordeel van 4 september 2007 onzorgvuldig heeft gehandeld door te oordelen dat de werkgever onvoldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht.

Beoordeling

Algemeen

Verzoekers advocaat diende namens verzoeker een klacht in bij de Nationale ombudsman. Vanuit de Nationale ombudsman werd dan ook met verzoekers advocaat gecorrespondeerd. Voor de leesbaarheid van dit rapport wordt hierna echter alleen gesproken over verzoeker.

Bevindingen

1. Verzoeker is werkgever en zijn bedrijf heeft meerdere vestigingen. Hij had een werknemer in dienst die door een ongeval op 21 oktober 2005 volledig arbeidsongeschikt raakte. Deze werknemer bekleedde de functie hoofd Inkoop, Logistiek en Kwaliteit. Verzoeker meldde de werknemer per 21 oktober 2005 ziek bij het UWV. Vanaf die datum had verzoeker de plicht om de werknemer te re-integreren. Medio 2006 begon de werknemer op advies van de bedrijfsarts gedeeltelijk te werken in de functie van hoofd Inkoop bij een andere vestiging dan de vestiging waar hij voorafgaand aan het ongeval werkte. Vanaf september 2006 was de werknemer volledige werkdagen aanwezig. De bedrijfsarts concludeerde op 14 september 2006 dat de werknemer bij deze vestiging verder diende te re-integreren en niet meer diende terug te keren bij de vestiging waar hij voorheen had gewerkt. De bedrijfsarts achtte coaching noodzakelijk om de fysieke en mentale beperkingen te begeleiden. Verzoeker meldde op 29 september 2006 bij het UWV dat de werknemer ziek uit dienst zou gaan althans bij een andere vestiging verder zou gaan re-integreren. Er was geen sprake van een herstelmelding bij het UWV. De werknemer bleef arbeidsongeschikt, maar hij trad per 1 oktober 2006 formeel bij de andere vestiging in dienst in de functie van hoofd Inkoop. Volgens verzoeker ging het hier om een nieuwe functie met minder taken dan in de oude functie. In zijn rapportage van 10 oktober 2006 concludeerde de bedrijfsarts dat de werknemer nog beperkingen had, maar dat het

re-integratietraject voortvarend verliep. Op advies van de bedrijfsarts diende de werknemer vanaf eind oktober 2006 voor een periode van negen dagen, wegens volledige arbeidsongeschiktheid, een time-out te nemen om daarna zijn werkzaamheden weer op te pakken. Vanaf 1 november 2006 viel de werknemer, door zijn overstap naar de andere vestiging, onder de begeleiding van een andere bedrijfsarts. In zijn rapportage van 29 november 2006 schreef de nieuwe bedrijfsarts dat de werknemer een intakegesprek gepland had staan bij een medisch centrum en dat nadat de uitslag van het intakegesprek bekend was door hem een vervolgbeleid zou worden bepaald. Verder schreef de bedrijfsarts in zijn rapportage onder het kopje Beperkingen 'NVT; werkt volledig'. De werknemer ging naar het intakegesprek, maar gaf aan dat hij deze werkwijze via het medisch centrum niet zag zitten. De werknemer koppelde dit terug aan verzoeker en de bedrijfsarts. De bedrijfsarts rapporteerde op 13 december 2006 dat het traject bij het medisch centrum voorlopig was afgerond en dat een rapportage nog zou volgen. Onder het kopje Beperkingen in het verslag noteerde de arts 'Werkt volledig'.

2. In de periode na 1 oktober 2006 zou de werknemer mogelijk ongewenst gedrag hebben vertoond tegenover enkele vrouwelijke medewerkers. Bij brief van 19 januari 2007 liet verzoeker de werknemer weten dat hij met onmiddellijke ingang geschorst werd en dat er een onderzoek werd gestart. Op 1 februari 2007 meldde de werknemer zich bij verzoeker ziek wegens de recente gebeurtenissen. Op 12 april 2007 deed verzoeker de werknemer schriftelijk een voorstel hem over te plaatsen naar weer een andere vestiging en naar de functie van Inkoper. In dit voorstel werd ook de voorgeschiedenis omtrent de klachten over ongewenst gedrag van de werknemer beschreven. De werknemer werd dit voorstel in overweging gegeven en verzocht, indien akkoord, dit te ondertekenen. De werknemer weigerde dit. Op 25 mei 2007 nodigde de bedrijfsarts de werknemer uit om op 30 mei 2007 op het spreekuur te verschijnen. De werknemer kwam niet opdagen. Op 12 juni 2007 werd de werknemer uitgenodigd om op 13 juni 2007 bij de bedrijfsarts te verschijnen. De werknemer verscheen op het spreekuur en de bedrijfsarts rapporteerde dat er alsnog een gesprek met de vertrouwensarts zou plaatsvinden om over het mogelijk ongewenste gedrag te spreken. Dit gesprek vond medio 2007 plaats. Vier eerdere pogingen om een gesprek met de vertrouwensarts plaats te laten vinden gingen niet door; enerzijds door omstandigheden anderzijds doordat de werknemer het niet eens was met de voorwaarden waaronder het gesprek zou plaatsvinden.

3. Op een vraag van verzoeker liet de bedrijfsarts, die in eerste instantie de werknemer had begeleid, bij brief van 11 juli 2007 weten dat er geen sprake was van een volledig herstel van de werknemer per 1 oktober 2006. De bedrijfsarts gaf aan dat hij had verwacht dat de werknemer met voldoende ondersteuning, zowel psychisch als fysiek, de nieuwe functie van hoofd Inkoper aan zou kunnen, maar dat dit achteraf toch niet zo bleek te zijn. Hij concludeerde dan ook dat de werknemer per 1 oktober 2006 nog arbeidsongeschikt was. In augustus 2007 informeerde verzoeker de werknemer dat de loondoorbetalingsverplichting in oktober 2007 zou eindigen, omdat de werknemer dan

twee jaar arbeidsongeschikt zou zijn. De werknemer vroeg hierop bij het UWV een deskundigenoordeel aan met de vraag of hij per 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt was voor zijn eigen werk. Omdat de werknemer vond dat verzoeker te weinig aan zijn re-integratie had gedaan, verzocht de werknemer het UWV hier ook naar te kijken. Op 23 augustus 2007 meldde de werknemer zich samen met zijn advocaat op het spreekuur van de verzekeringsarts. Op 24 augustus 2007 gaf de verzekeringsarts van het UWV een deskundigenoordeel af en oordeelde dat de werknemer vanaf 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt was voor zijn eigen werk en dat er sprake was van een nieuwe ziekteoorzaak voor wat betreft zijn uitval per 1 februari 2007. Hij merkte in zijn rapportage nog op dat indien de werkgever van betrokkene af wilde het niet reëel is om te stellen dat betrokkene doorlopend ziek was. De verzekeringsarts droeg het dossier over aan een arbeidsdeskundige voor de beoordeling van de re-integratie-inspanningen van verzoeker. Verzoeker ontving het oordeel van de verzekeringsarts en kon zich hier niet in vinden. Hij liet het UWV bij brief van 30 augustus 2007 weten dat de werknemer in 2006 weliswaar op de werkplek aanwezig was, maar dat hij dusdanige beperkingen had dat hij nog niet hersteld was. Verzoeker wees de verzekeringsarts op de rapportage van de bedrijfsarts gedateerd 29 november 2006, waaruit bleek dat de werknemer toentertijd een intake gepland had staan bij een medisch centrum in verband met zijn psychische klachten. Bovendien werd in die rapportage gesproken over vervolgspraken en vervolgbeleid na de intake bij het medisch centrum. Verzoeker beklagde zich er tevens over dat de verzekeringsarts niet alle stukken uit het re-integratiedossier betrokken had bij het bepalen van zijn oordeel en dat hij ook de betrokken bedrijfsartsen niet had benaderd. Verzoeker zorgde er vervolgens voor dat de verzekeringsarts (en daarmee ook de arbeidsdeskundige) alsnog alle stukken uit het re-integratiedossier in bezit kreeg. Op 4 september 2007 gaf de arbeidsdeskundige van het UWV, die de re-integratie-inspanningen van verzoeker diende te beoordelen, zijn oordeel af. In zijn rapportage maakte de arbeidsdeskundige er melding van dat de verzekeringsarts alsnog naar de door verzoeker aangeleverde stukken had gekeken, maar daarin geen overtuigend bewijs had kunnen vinden dat de werknemer per 1 oktober 2006 niet volledig geschikt was voor het werk. De arbeidsdeskundige constateerde, voor wat betreft zijn onderzoek naar de re-integratie-inspanningen van verzoeker, dat verzoeker onvoldoende had gedaan in het kader van de re-integratie van de werknemer indien er werd uitgegaan van een nieuwe eerste ziektedag per 1 februari 2007. De belemmering van de re-integratie zou met name hebben gelegen in het feit dat de werknemer een voor hem belastend document had moeten tekenen alvorens hij de nieuwe functie van Inkoper na zijn ziekmelding per 1 februari 2007 kon aanvaarden. Er was in feite een conflictsituatie ontstaan volgens de arbeidsdeskundige, waarbij naar zijn mening een mediator ingezet had moeten worden om tot een goede re-integratie te kunnen komen.

4. Op 20 september 2007 gaf de bedrijfsarts, die de werknemer op dat moment begeleidde, naar aanleiding van een vraagstelling van verzoeker aan dat de werknemer nog steeds beperkingen had in de uitvoering van zijn werk, hoewel er geen beperkingen in

zijn werkuren waren. De bedrijfsarts gaf hiermee een toelichting op zijn rapportage van 29 november 2006, waarin hij onder het kopje Beperkingen 'NVT; werkt volledig' had vermeld. De bedrijfsarts concludeerde dat de verzekeringsarts van het UWV bij het bepalen van zijn deskundigenoordeel voorbij was gegaan aan zijn opmerking in de rapportage dat de werknemer nog een intakegesprek gepland had staan bij een medisch centrum en dat hij aan de hand van de uitkomst van het intakegesprek het vervolgbeleid zou bepalen. De bedrijfsarts gaf wel aan dat er geen evidente beperking in werkuren was, maar dat de werknemer bij de uitvoering van zijn werk wel hinder ondervond van zijn beperkingen hoewel er geen sprake was van een constante belemmering. Er was echter geen sprake van een 'hersteld' situatie volgens de bedrijfsarts. Op 4 oktober 2007 vroeg verzoeker het UWV een deskundigenoordeel af te geven over de re-integratie-inspanningen van de werknemer. Verzoeker wees het UWV er op dat de functie die de werknemer op dat moment bekleedde een aangepaste functie was. Dezelfde arbeidsdeskundige, die zich eerder had uitgesproken over de re-integratie-inspanningen van verzoeker, kwam in zijn rapportage van 5 november 2007 tot de conclusie dat de werknemer wel voldoende had meegewerkt aan zijn re-integratie. Ook hier benadrukte de arbeidsdeskundige dat er feitelijke sprake was van een conflictsituatie. Uiteindelijk werd per 1 maart 2008 de arbeidsovereenkomst met de werknemer via de kantonrechter ontbonden.

5. Op 14 mei 2008 diende verzoeker bij het UWV een klacht in over de, door de verzekeringsarts en arbeidsdeskundige, afgegeven deskundigenoordelen van 24 augustus en 4 september 2007. Verzoeker vond dat beide deskundigenoordelen op onzorgvuldige wijze tot stand waren gekomen en dat de oordelen bovendien onjuist waren. Op 13 juni 2008 handelde het UWV de klacht van verzoeker af. Het UWV achtte de klacht van verzoeker ongegrond. Het UWV oordeelde dat de deskundigenoordelen zorgvuldig tot stand waren gekomen. Ten aanzien van het deskundigenoordeel van de verzekeringsarts over de arbeidsongeschiktheid per 1 oktober 2006 merkte het UWV op dat in de rapportage van de bedrijfsarts van 29 november 2006 werd gesproken van volledige werkhervatting. Verder werden er in die rapportage geen bijzonderheden genoemd. De verzekeringsarts was van oordeel geweest dat hoewel de werknemer per 1 oktober 2006 niet meer zijn oorspronkelijke werk verrichtte, zijn nieuwe werk qua inhoud, niveau en salaris vergelijkbaar was. Bovendien was het per 1 oktober 2006 aangeboden contract voor onbepaalde tijd. Een andere reden was dat in het oordeel van de bedrijfsarts gedateerd 10 oktober 2006 werd vermeld dat er beperkingen waren, maar dat deze niet zodanig waren dat de werknemer zijn werk niet zou kunnen doen. Het UWV verwees hiervoor ook naar de brief van de bedrijfsarts van 20 september 2007, waarin dit nogmaals werd bevestigd. Afsluitend merkte het UWV op dat het ook niet ontkende dat er bij de werknemer beperkingen zijn, maar dat de werknemer, ondanks die beperkingen, in staat geacht moest worden om volledig te werken. Ten aanzien van de klacht over het oordeel dat verzoeker niet aan zijn re-integratie-inspanningen had voldaan, merkte het UWV op dat het moeten ondertekenen van een document door de werknemer in verband met zijn gedrag belemmerend had gewerkt bij de re-integratie. Verzoeker was niet tevreden met de

reactie van het UWV op zijn klacht en wendde zich tot de Nationale ombudsman. Verzoeker merkte hierbij, onder meer, op dat het hem bevreemde dat de verzekeringsarts bijna één jaar na dato, op basis van één verslag van de bedrijfsarts, kon vaststellen dat de werknemer toentertijd volledig arbeidsgeschikt was. Ook vond hij dat de verzekeringsarts niet gemotiveerd had waarom hij de werknemer volledig arbeidsgeschikt achtte. Bovendien merkte verzoeker op dat de werknemer per 1 oktober 2006 nog steeds onder begeleiding van de bedrijfsarts stond. Alleen om die reden al kon er niet worden gesproken van arbeidsgeschiktheid per 1 oktober 2006 volgens verzoeker.

6. De Nationale ombudsman stelde een onderzoek in en verzocht de betrokken verzekeringsarts en arbeidsdeskundige van het UWV een aantal vragen te beantwoorden. De verzekeringsarts werd gevraagd op welke stukken hij zijn oordeel van 24 augustus 2007 had gebaseerd en of hij contact had opgenomen met derden voordat hij zijn oordeel had bepaald. Tevens werd de arts gevraagd waarom hij had geconcludeerd dat de belasting van de functie niet groter was dan de belastbaarheid van de werknemer met zijn beperkingen. De Nationale ombudsman vroeg de arbeidsdeskundige op basis van welke stukken hij tot zijn oordeel van 4 september 2007 was gekomen. Op 10 februari 2008 reageerde zowel de verzekeringsarts als de arbeidsdeskundige. De verzekeringsarts liet weten dat zijn oordeel was gebaseerd op de rapportage van de bedrijfsarts van 29 november 2006 en op eigen onderzoek per 23 augustus 2007. Hieruit had hij opgemaakt dat de werknemer geen beperkingen meer had en al vanaf augustus 2006 volledig werkte. Bovendien kreeg de werknemer per 1 oktober 2006 een arbeidscontract voor onbepaalde tijd met een salariëring op het niveau van zijn oorspronkelijke werk. De verzekeringsarts gaf aan geen contact te hebben opgenomen met de bedrijfsarts, werkgever en behandelaars, omdat uit de ter beschikking staande gegevens voor hem duidelijk was dat de werknemer per 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt was voor zijn werk. Vervolgens liet de verzekeringsarts nog weten dat hij niet tot in detail op de functiebelasting was ingegaan, omdat de werknemer niet arbeidsongeschikt was gezien de informatie van de bedrijfsarts en de informatie van de werknemer zelf. Bovendien bleek volgens de verzekeringsarts bij een neuropsychologische expertise eind 2007 dat er geen functiestoornissen waren bij de werknemer, zodat er per 1 oktober 2006 geen verminderde arbeidsbelastbaarheid bestond.

In reactie op een aanvullende vraag van de Nationale ombudsman naar aanleiding van bovenstaande passage gaf de verzekeringsarts nog de volgende toelichting:

"Bij het formuleren van mijn conclusie heb ik zeker meegenomen dat het een deskundigenoordeel was. Daarbij wordt normaal gesproken de visie van de cliënt en de visie van de bedrijfsarts meegewogen in het oordeel en zo nodig ook de visie van de werkgever. Dit heb ik in mijn deskundigenoordeel gedaan."

De arbeidsdeskundige gaf aan dat hij had geconcludeerd dat er sprake was van een conflictsituatie. Hij had zich hierbij gebaseerd op het re-integratiedossier en op gesprekken

met het Hoofd P&O van verzoekers bedrijf en met de betrokken werknemer. De arbeidsdeskundige was van mening dat mediation ingezet had moeten worden om de zaak niet verder te laten escaleren. Vanwege het nalaten van mediaton beoordeelde hij de re-integratie-inspanningen van verzoeker als onvoldoende. Hij verwees naar de klachtafhandelingsbrief van het UWV gedateerd 13 juni 2008, waarin zijn visie werd ondersteund door de stafarbeidsdeskundige.

In reactie op een aanvullende vraag van de Nationale ombudsman naar aanleiding van bovenstaande passage gaf de arbeidsdeskundige de volgende toelichting:

"Aanvullend stelt u de vraag wat mijns inziens de oorzaak van het onvoldoende doen aan re-integratie-inspanningen is geweest. Het moeten ondertekenen van een belastend document of het niet inzetten van mediation.

Mijns inziens is het één een gevolg van het ander. Er is een conflict ontstaan en mediation was mijns inziens de geëigende methode om tot een oplossing te komen. Uitgangspunt was daarbij de ziekmelding per 1 februari 2007, zodat er nog voldoende tijd restte om een en ander te herstellen."

7. Verzoeker liet weten dat naar zijn mening uit de reactie van de verzekeringsarts bleek dat deze zich bij het afgeven van het deskundigenoordeel op 24 augustus 2007 slechts op één document uit het re-integratiedossier had gebaseerd, te weten de rapportage van de bedrijfsarts gedateerd 29 november 2006. Hij merkte bovendien op dat zowel in het deskundigenoordeel van 24 augustus 2007 als in de aanvullende opmerking van de verzekeringsarts in de rapportage van de arbeidsdeskundige dat hij bij zijn eerdere standpunt bleef een goede motivering ontbrak waarom de werknemer arbeidsgeschikt zou zijn per 1 oktober 2006. Ten aanzien van de reactie van de arbeidsdeskundige merkte verzoeker op dat hij meerdere keren mediation aangeboden had, maar dat de werknemer daar niet op in was gegaan. Voor wat betreft de eis dat de werknemer een document moest tekenen in verband met klachten over ongewenste gedragingen liet verzoeker weten dat een dergelijke gedragscode tekenen vanuit zijn oogpunt toch begrijpelijk was. De Nationale ombudsman vroeg verzoeker nog of hij in het bezit was van de rapportages van het intakegesprek bij het medisch centrum eind 2006 en van de neuropsychologische expertise eind 2007. Verzoeker gaf aan dat hij niet in het bezit was van deze verslagen.

De Nationale ombudsman vernam na in een later stadium van het onderzoek dat de werknemer bij beslissing van 22 januari 2009 per februari 2009 volledig arbeidsongeschikt werd verklaard en een arbeidsongeschiktheidsuitkering toegekend kreeg. Om die reden vroeg de Nationale ombudsman het UWV hoe het, in het licht van deze beslissing, aankijkt tegen het deskundigenoordeel waarbij de werknemer per 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt werd verklaard. In reactie hierop liet het UWV, in de persoon van de verzekeringsarts, het volgende weten:

"Bij het deskundigenoordeel van 24 augustus 2007 heb ik geoordeeld dat betrokkene per 1 oktober 2006 arbeidsgeschikt was voor zijn werk. Vervolgens had betrokkene een toename van psychische klachten en heeft hij zich opnieuw arbeidsongeschikt gemeld voor zijn werk per 1 februari 2007. De medische situatie is na het deskundigenoordeel veranderd en er was sprake van een toename van beperkingen. Er zijn daarom per einde wachttijd WIA verschillende beperkingen gesteld voor werk waarmee hij 80-100% WIA kreeg. De medische situatie was dus bij het opstellen van de Functionele Mogelijkheden Lijst voor de WIA-beoordeling op 22 december 2008 anders dan per 1 oktober 2006."

Beoordeling

I. Ten aanzien van het deskundigenoordeel van 24 augustus 2007

8. De gedraging waarover verzoeker klaagt is dat het UWV op 24 augustus 2007 een deskundigenoordeel heeft afgegeven dat niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

9. Het redelijkheidvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit impliceert dat de verzekeringsarts van het UWV, indien hij een aanvraag voor een deskundigenoordeel krijgt om bijna een jaar na dato vast te stellen of iemand arbeids(on)geschikt is, zoveel mogelijk informatie inwint alvorens tot een oordeel te komen.

10. Het door de werknemer aangevraagde deskundigenoordeel betrof, onder meer, de volledige geschiktheid voor het eigen werk. Uit de Werkinstructie Deskundigenoordeel van het UWV blijkt dat een dergelijk deskundigenoordeel met name bedoeld is om de positie van de zieke niet-vangnetter tegenover zijn werkgever te verstevigen. De verzekeringsarts kwam tot de conclusie dat de werknemer per 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt was voor zijn eigen werk. Hij baseerde zich daarbij op de informatie die de werknemer ten tijde van het spreekuur aan hem verstreekte en op een rapportage van de bedrijfsarts. Uit de rapportage van de verzekeringsarts blijkt dat hij zich bewust was van het belang dat de werknemer had bij het aanvragen van het deskundigenoordeel. Immers hij merkte in zijn rapportage op: 'indien de werkgever van betrokkene af wil is het dus niet reëel om te stellen dat hij doorlopend ziek was'. Ook maakte de verzekeringsarts er in zijn rapportage melding van dat er sprake was van een arbeidsconflict tussen werknemer en werkgever, hoewel dit pas speelde vanaf februari 2007. De verzekeringsarts, die tot de conclusie komt dat een dergelijk verzoek om een deskundigenoordeel over een situatie van bijna een jaar na dato gerechtvaardigd is, dient op zorgvuldige wijze de arbeids(on)geschiktheid vast te stellen. De Nationale ombudsman vindt het belangrijk dat de verzekeringsarts zich dan op zoveel mogelijk informatie baseert alvorens hij een oordeel afgeeft. In dit geval heeft de verzekeringsarts zich uitsluitend op informatie van de werknemer en op één document van de bedrijfsarts gebaseerd. In dit document staat weliswaar onder het kopje Beperkingen/aanpassing 'NVT; werkt volledig', maar in deze rapportage heeft de bedrijfsarts ook opgemerkt dat er nog een intakegesprek gepland stond bij een medisch

centrum en dat aan de hand van het verslag dat daaruit zou volgen het vervolgbeleid door de bedrijfsarts bepaald zou worden. Dit gegeven in combinatie met het feit dat de verzekeringsarts zich er blijkens zijn rapportage van bewust was welke belangen zowel de werknemer als verzoeker in deze zaak hadden en de aanwezigheid van een arbeidsconflict dat vanaf februari 2007 speelde, had de verzekeringsarts moeten doen besluiten om nadere informatie in te winnen bij verzoeker of de betrokken bedrijfsarts (zie Achtergrond onder 2). Dit heeft hij niet gedaan. De Nationale ombudsman komt dan ook tot de conclusie dat het op 24 augustus 2007 afgegeven deskundigenoordeel niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en dat de verzekeringsarts op basis van het door hem verrichte onderzoek in alle redelijkheid niet tot de conclusie kon komen dat de werknemer per 1 oktober 2006 volledig arbeidsgeschikt was.

11. Na afgifte van het deskundigenoordeel heeft de verzekeringsarts naar aanleiding van door verzoeker ingebrachte stukken nog eens naar de zaak gekeken en heeft geconcludeerd dat er geen overtuigend bewijs te vinden was dat de werknemer per 1 oktober 2006 niet volledig geschikt zou zijn. Bij deze 'heroverweging' heeft de verzekeringsarts beschikking gehad over alle relevante stukken met betrekking tot de situatie van de werknemer. Dit heeft hem wederom niet doen besluiten om contact op te nemen met de betrokken bedrijfsarts, terwijl er uit stukken in het re-integratiedossier toch blijkt dat de werknemer voor een periode van 9 dagen vanaf 31 oktober 2006 een time-out heeft genomen, omdat het werk hem allemaal te veel werd. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de verzekeringsarts hier een kans heeft laten liggen om nader onderzoek te doen door bijvoorbeeld alsnog contact op te nemen met de betrokken bedrijfsarts. Er werd echter volstaan met een enkele zin in de rapportage van de arbeidsdeskundige dat de verzekeringsarts bij zijn standpunt bleef. De opmerking van de verzekeringsarts richting de Nationale ombudsman dat uit een neuropsychologische expertise eind 2007 bleek dat er geen functiestoornissen waren bij de werknemer, zodat er per 1 oktober 2006 geen verminderde arbeidsbelastbaarheid bestond, gaat niet op want dit verslag is na het afgeven van het deskundigenoordeel opgesteld. De verzekeringsarts van het UWV heeft in deze niet correct gehandeld.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het deskundigenoordeel van 4 september 2007

12. Verzoeker klaagt er ook nog over dat het UWV op 4 september 2007 een deskundigenoordeel over zijn re-integratie-inspanningen heeft afgegeven dat niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

13. Het redelijkheidsvereiste impliceert tevens dat de arbeidsdeskundige van het UWV bij het afgeven van zijn deskundigenoordeel zoveel mogelijk informatie inwint bij betrokken partijen.

14. De werknemer vroeg, op dezelfde datum waarop hij een deskundigenoordeel over zijn geschiktheid tot werken aanvraag, ook een deskundigenoordeel aan over de re-integratie-inspanningen van verzoeker. Uit de Werkinstructie Deskundigenoordeel blijkt dat het doel van een dergelijk deskundigenoordeel is, het uit de impasse halen van het vastgelopen re-integratietraject. Het deskundigenoordeel heeft daarmee een 'smeeroliefunctie'. In de Werkinstructie zijn verder specifieke aandachtspunten opgenomen in geval van arbeidsconflicten, waaruit blijkt dat indien bij het onderzoek in het kader van een deskundigenoordeel geconstateerd wordt dat er sprake is van een arbeidsconflict tussen partijen het wel mogelijk is om een deskundigenoordeel af te geven over de re-integratie-inspanningen van de werkgever, zolang het oordeel zich niet richt op het conflict zelf (zie Achtergrond onder 2). De arbeidsdeskundige concludeerde in zijn rapportage dat verzoeker onvoldoende aan zijn re-integratie-inspanningen had voldaan uitgaande van de nieuwe eerste ziektedag per 1 februari 2007, omdat de werknemer een voor hem belastend document in verband met zijn gedrag had moeten tekenen. Hierdoor was een conflict ontstaan waarbij een mediator ingezet had moeten worden om alsnog tot een positief re-integratieresultaat te kunnen komen. Vanwege het nalaten van mediation beoordeelde de arbeidsdeskundige de inspanningen van verzoeker als onvoldoende. Hij baseerde zich hierbij op het re-integratiedossier en zijn gesprekken met de werknemer en verzoeker. Verzoeker liet weten dat de werknemer meerdere keren mediation aangeboden was, maar dat de werknemer om verschillende redenen niet aan deze gesprekken heeft deelgenomen. De Nationale ombudsman concludeert dat er geen sprake is geweest van het aanbieden van mediation door verzoeker. De aangeboden gesprekken waren gesprekken bedoeld voor de werknemer om met de vertrouwenspersoon over de aantijgingen omtrent zijn gedrag te praten. Er was geen sprake van het aanbieden van daadwerkelijke mediation om het gerezen conflict tussen de werknemer en verzoeker op te lossen. De Nationale ombudsman oordeelt dan ook dat het deskundigenoordeel van de arbeidsdeskundige op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. De arbeidsdeskundige heeft namelijk het gehele re-integratiedossier bestudeerd en zowel de visie van de werknemer als die van verzoeker in zijn beoordeling meegenomen. Het oordeel van de arbeidsdeskundige dat er vanaf 1 februari 2007 onvoldoende re-integratie-inspanningen zijn verricht door verzoeker is consistent. Daarbij merkt de Nationale ombudsman op dat de arbeidsdeskundige, voor wat betreft zijn oordeel, mocht uitgaan van de nieuwe eerste ziektedag van 1 februari 2007. Hij is zelf namelijk geen medicus en dient zich te baseren op de medische bevindingen van de verzekeringsarts. De arbeidsdeskundige van het UWV heeft correct gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) te Leeuwarden, is:

- gegrond ten aanzien van het deskundigenoordeel van 24 augustus 2007 wegens strijd met het redelijkheidsevereiste;

- ongegrond ten aanzien van het deskundigenoordeel van 4 september 2007.

Onderzoek

Op 21 juli 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van V. te Heerenveen, ingediend door Holland Van Gijzen Advocaten en Notarissen LLP te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) te Leeuwarden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van Raad van bestuur van het UWV te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd Raad van bestuur van het UWV verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken verzekeringsarts en arbeidsdeskundige de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Tevens werd de verzekeringsarts en arbeidsdeskundige een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De gemachtigde van verzoeker, het UWV, de verzekeringsarts en de arbeidsdeskundige deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reacties van verzekeringsarts en arbeidsdeskundige gaven aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het re-integratiedossier van verzoeker met daarin onder meer de rapportages van de bedrijfsarts gedateerd 10 oktober en 29 november 2006.
2. De rapportage van de verzekeringsarts gedateerd 24 augustus 2007.

3. De (klacht)brieven, die verzoeker op 30 augustus 2007 en 14 mei 2008 naar het UWV heeft gestuurd.
4. De rapportage van de arbeidsdeskundige gedateerd 4 september 2007.
5. De brief van de bedrijfsarts van 20 september 2007 gericht aan verzoeker.
6. De rapportage van de arbeidsdeskundige gedateerd 5 november 2007.
7. De brief van 13 juni 2008, waarmee het UWV verzoekers klacht ongegrond heeft verklaard.
8. Het verzoekschrift van 17 juli 2008 gericht aan de Nationale ombudsman.
9. Reacties van verzoeker van 11 augustus 2008, 15 oktober 2008, 20 februari 2009, 26 maart 2009 en 6 mei 2009.
10. Reacties van het UWV en de betrokken verzekeringsarts en arbeidsdeskundige van 10 februari 2009 en 4 mei 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (wet van 29 november 2001, Stb 624)

Artikel 32, eerste lid en derde lid, aanhef en onder b

"1. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen stelt op verzoek van een werkgever of een werknemer een onderzoek in naar en geeft een oordeel over het bestaan van ongeschiktheid tot werken indien de werknemer een geschil heeft met zijn werkgever over recht op loon als bedoeld in artikel 629, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek of recht op bezoldiging als bedoeld in artikel 76a, eerste lid, van de Ziektewet."

"3. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen stelt op verzoek van een werkgever of een werknemer dan wel een eigenrisicodrager als bedoeld in artikel 1, eerste lid onderdeel h van de Ziektewet of personen als bedoeld in artikel 29 tweede lid onderdeel a, b en c van die wet, die laatstelijk tot hem in dienstbetrekking stonden, een onderzoek in naar en geeft een oordeel:

b. de vraag of de werkgever ten aanzien van zijn zieke werknemer, respectievelijk de eigenrisicodragers ten aanzien van de persoon aan wie hij ziekingeld moet betalen, voldoende en geschikte re-integratie-inspanningen heeft verricht."

2. Werkinstructie Deskundigenoordeel van het UWV

Doel deskundigenoordeel

"Het deskundigenoordeel (on)geschiktheid tot werken is met name bedoeld om de positie van de zieke niet-vangnetter tegenover zijn werkgever te verstevigen nu UWV bij ziekte in principe geen rol meer speelt. De overige deskundigenoordelen zijn bedoeld om een vastgelopen re-integratietraject uit de impasse te halen ("smeeroliefunctie").

(...)

Overleg in kader van deskundigenoordeel

"Overleg tussen bedrijfsarts en verzekeringsarts is verplicht als sprake is van verschil van inzicht. Overleg tussen bedrijfsarts en verzekeringsarts is aangewezen ingeval van vragen over de first opinion. Dat kan ook spelen als de arbeidsdeskundige vragen heeft."

(...)

Deskundigenoordeel re-integratie-inspanningen werkgever

"Onder voldoende/adequate re-integratie-inspanningen verstaan we in dit kader alle inspanningen die in redelijkheid van een werkgever of werknemer kunnen worden gevraagd."

(...)

Arbeidsconflicten / situatieve arbeidsongeschiktheid

"...Als partijen aangeven dat er sprake is van een arbeidsconflict, is het ook mogelijk om een deskundigenoordeel te geven, alleen niet over het conflict zelf. Het kan wel degelijk zo zijn, dat partijen een (hooglopend) conflict hebben over de vraag, of de werknemer ongeschikt is of niet voor zijn arbeid. Of over de vraag of een aan de zieke werknemer aangeboden of beoogde andere functie in het bedrijf passend is of niet. Of over de vraag, of de werkgever wel voldoende doet aan re-integratie van de zieke werknemer. Het deskundigenoordeel blijft beperkt tot de onderwerpen, waarover een deskundigenoordeel gegeven kan worden. Het is verder aan partijen om uit te maken, wat er daarmee in de arbeidsrechtelijke sfeer gedaan wordt."